

Spørgsmål 42:

Under lovforslagets behandling har ministeren fastholdt, at dette lovforslag ikke har nogen sammenhæng med en eventuel senere model for omlægning af statens tilskud til en bloktilskudsmodel, idet lovforslaget vedrører den decentrale økonomi for det enkelte sogn, herunder den bevilling, menighedsrådet får som sin del af kirkeskatten – altså økonomien til lokal drift, vedligeholdelse og anlæg – mens bloktilskuddet alene handler om statens tilskud til folkekirken, hvoraf de 40 % af lønandelen til præstestillingerne er det største beløb. Ministeren har dog også oplyst, at en mulig model for bloktilskud kan blive, at statens tilskud skal gå til bygningsvedligeholdelse frem for til løn.

Når lovforslaget fastholdes som lokal decentralisering og større frihed over de midler, der i dag bl.a. bevilges til bygningsvedligeholdelse, vil en eventuel ændring, hvor statens tilskud går til bygningsvedligeholdelse og ikke til løn, så ikke betyde, at der er to sæt midler til bygningsvedligeholdelse og ingen midler til erstatning for de 40 % løntilskud, hvis de lokale midler ikke skal ændres til at dække lønandelen sammen med 60 % fra fællesfonden? Kan ministeren bekræfte, at der herved er en sammenhæng mellem lovforslaget og et indholdsmæssigt skift i statens tilskud til folkekirken?

Svar:

Det er rigtigt, at dette lovforslag ikke har nogen sammenhæng med en eventuel senere model for omlægning af statens tilskud til en bloktilskudsmodel. Det er også rigtigt, at en mulig model for bloktilskud kan blive, at statens tilskud skal gå til bygningsvedligeholdelse frem for til løn. Som nævnt er denne model blot en blandt flere mulige, og det er på nuværende tidspunkt næppe forsvarligt at drage endelige konklusioner og mulige konsekvenser af forskellige modeller på baggrund af et udvalgsarbejde, der lige er gået i gang.

Spørgsmål 45:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. april 2003 fra Kirkefondet, jf. L 163 – bilag 67.

Svar:

I mit svar af den 23. april 2003 på udvalgets spørgsmål 38 – 39 (L 163 – bilag 52 og 64) har jeg redegjort for, hvilke initiativer og værktøjer, jeg mener, er nødvendige for, at menighedsrådene og provstiuvalgene vil kunne varetage budgetopgaverne og arbejdet med folkekirkens almindelige huse.

Som jeg nævner i dette svar, vil jeg løbende følge udviklingen, og jeg vil sammen med blandt andet evalueringsgruppen og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og Danmarks Provsteforening vurdere, om der er behov for generelle initiativer i form af vejledning eller andre værktøjer overfor menighedsrådene.

Jeg har ikke planer om at pålægge menighedsrådene og provstiuvalgene at afsætte et fast beløb til fx uddannelse, da jeg mener, det er menighedsrådenes og provstiuvalgenes opgave som ansvarlige for den lokale kirkelige økonomi at vurdere, hvordan arbejdet lokalt skal tilrettelægges, og hvordan udgifterne skal prioriteres.

For så vidt angår Kirkefondets bemærkninger om, at der skal fastlægges en klar og gennemskuelig procedure for målstyring i menighedsråd og provstiuvalg i forhold til kirkens samlede arbejdsområde – herunder ikke mindst sikres gennemskelighed for fastsættelsen af rammerne for hvert enkelte menighedsråd, vil jeg gerne nævne følgende.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, og i mit svar af den 11. april 2003 på udvalgets spørgsmål 26 (L 163 – bilag 29 og 49) har jeg redegjort nærmere for, hvilke spørgsmål der bør drøftes på budgetsamrådet, og for hvilke oplysninger det vil være relevant, at provstiuvalget indhenter før budgetsamrådet og i øvrigt anvender i budgetarbejdet. Jeg har ikke planer om at fastsætte generelle regler eller rammer for, hvordan man lokalt skal belyse, hvilke økonomiske behov det enkelte menighedsråd har, eller hvordan man i øvrigt skal prioriterer de enkelte opgaver og udgifter. Menighedsrådene og provstiuvalgene har både i dag og med lovforslaget svaret for udviklingen i den kirkelige økonomi, og denne opgave mener jeg faktisk godt, disse myndigheder kan varetage uden en generel procedure for målstyring.

Jeg skal i den forbindelse også pege på, at budgetsamrådet efter forslaget bliver offentligt, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, ligesom provstiuvalgets